

Хвала — це динаміт

Вступ

У хвалі схований динаміт. Ви знаєте, що таке динаміт? Це неймовірна вибухова сила. Нею все змінюється, після її дії нічого не залишається таким, як раніше. Отак і з хвалою.

I. Хвала — це не один із варіантів на вибір, а наказ, обов'язковий до виконання

A. Божа воля щодо нас полягає в тому, щоб ми дякували за всіх обставин

Коли з вами трапляється щось негативне, яка зазвичай буває природна реакція? Що робить людина у такій ситуації? Що говорить? «Та що це!!! А ну його! Нічого не буде!» Це стається відразу, такою є природна реакція. Так роблять усі. І грішники теж. А Бог бажає, щоб ми жили **надприродним** життям. Ви чули про накладання знімків? Фотомайстри можуть взяти два зображення, накласти одне на одне і зробити так, щоб усе це виглядало, немов одна світлина. Бог хоче, щоб таким було наше життя. Він бажає, щоб ви жили надприродним життям — життям, вищим за звичайне. Він не просить: «Брате Марку, будь ласка, намагайся хвалити Бога». Він каже, що ми **мусимо** це робити. Божа воля для вас ось яка: «*Подяку складайте за все*» (1 Солунян 5:18). Багато хто каже: «Я хочу виконувати Божу волю, але як мені її пізнати?» Таким людям я завжди показую 1 Солунян 5:18, де сказано все дуже чітко і просто: «...**Бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі**». Сказано складати подяку **за все** — за **будь-які** ситуації та обставини. У кожній ситуації Бог може здійснити чудо та принести Собі славу.

Б. Хвалу наказано приносити як жертву

Жертва — це те, що нам важко робити. Жертва — це те, що насправді нам робити не хотілося б. Жертва — це те, що робиться через біль. От розсердився я і не хочу хвалити Бога. А Бог каже: «А ти хвали все одно!» Бог каже, що Господа потрібно хвалити: «Алілуя! Хваліте Господа!» Подивіться на Євреїв 13:15, де сказано: «*Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять*». Завжди — дуже цікаво. За всіх обставин. Якою має бути ця хвала? Там сказано: «*Плід уст, що Ім'я Його славлять*». Я бачу, як буває, баптисти співають: «Алілуя, алілуя...» — а руки здіймати не бажають. Нізащо! Це ж так, як харизматики! А інші кажуть: «Бога я славлю. Славлю постійно, але у серці». А у Біблії сказано: «*Плід вуст*». Плід ваших вуст, тобто те, що ви маєте робити усно. Плід — це визнання імені Ісуса. Коли ви прислухаєтеся, як часто безбожники вживають лайливі слова або лаються Божим іменем, тоді ви зрозумієте, як часто вам потрібно казати: «Слава Богові! Алілуя! Дякую Тобі, Ісусе!»

В. Особиста хвала

Нам дано повеління хвалити особисто. Про це сказано у Псалмах 146–150. У багатьох Псалмах сказано: «*Хваліте Господа*». Це повеління. Але ми, коли читаємо ці псалми, нерідко вказуємо пальцем на інших і кажемо: «Ось Ви маєте хвалити Господа».

Г. Радість є обов'язковою — Филип'ян 4:4

«Радійте в Господі завжди, — каже Павло, — і знову кажу: *радійте!*» Це саме повторюється в 1 Солунян 5:16, це ж саме сказано й у Псалмі 32(33):11. Про радість ідеться й у Старому, і в Новому Заповітах.

Д. Усе, що дихає, має хвалити Бога

У Псалмі 150:6 сказано: «*Все, що дихає, хай Господа хвалить!*» Не лише ми, а взагалі все, що має дихання. Ви бачили, як курка п'є воду? Вона підносить голову догори. Вона хвалить Бога. І так і має бути — кожне твориво робить те, що має робити.

Е. Хвалити завжди

Хвала має підноситися від рання й до смеркання. У Псалмі 112(113):3: «*Від сходу сонця аж до заходу його прославляйте Господнє Ім'я!*» Цілий день. Як чудово, коли взяти до уваги будову нашого світу, його обертання, що весь час є ті, хто вже встав, і ті, що ще сплять, і що Богові від цілого світу весь час підноситься хвала.

II. Хвала приємна Богові

А. Бог мешкає серед хвали

Ми бачимо у Псалмі 21(22):4, що Бог мешкає серед славослів'я: «*Та Ти Святий, пробуваєш на хвалах Ізраїлевих!*» Бог мешкає у хвалі. Коли ви **хвалите**, ви можете у цій хвалі відшукати Бога. Троє ізраїльських юнаків, стоячи біля вогняної печі, віддали Богові славу. І Бог був біля них, Він їх визволив. А коли тисячі народу **нарікали** на Бога у пустині, де Він був тоді? Він не був з ними, і вони померли. Тисячі полягли у пустині.

Б. У хвалі прославляється Бог

У Псалмі 49(50):23 сказано: «*Хто жертву подяки приносить, той шанує Мене; а хто на дорогу Свою уважає, Боже спасіння йому покажу!*» Тут сказано: «Хто жертву подяки приносить». Така ж думка, що й у Євреїв 13:15. І зауважте, якщо ви принесете Богові жертву подяки у своєму скрутному становищі, то Бог покаже вам, як вийти з нього.

Наприклад, святкуєте ви день народження; посходилися друзі та родичі. Ви спілкуєтеся, їсте торт, людям добре, ніхто не хоче розходитися. Нарешті всі йдуть десь близько другої години ночі. А потім ви обертаетесь до дружини та кажете: «Усе так добре пройшло, правда ж? Подякуймо Богові». Хіба це жертва? Не думаю, що це жертва. Почуття вдячності після святкування дня народження виникає ледь не в усіх. Тут навіть і християнином не обов'язково бути, щоб відчувати вдячність після свята.

А ось інший приклад. Коли ви в автомобілі пробиваєте два колеса, почуття тоді зовсім інші! Їдете ви у своїй автівці, і тут пробивається колесо. «Пробив колесо!» Виходите, починаєте міняти, і що зазвичай тоді кажете: «Дякувати Богові, є запаска!» Тоді рушаєте далі, але невдовзі пробивається інше колесо. І яка тоді вже буде реакція? «Ой, а запасного колеса більше нема! Що ж робити? Бачите, з першим колесом хваління було природним, але з другим уже потрібне надприродне хваління. Оце вже жертва.

Наведу ще один приклад, правдиву історію, яку я почув. Їхали люди, пробили колесо: «О, алілуя!» Потім знову пробивається колесо: «Ну що ж, слава Господу! Напевно, у Нього є якась особлива ціль». Під'їжджає інша машина. Зупиняється, щоб допомогти. І в них з'являється чудова нагода розповісти людям про Ісуса. Потім вони поїхали далі та казали: «Слава Богові за цю нагоду. Якби ми не пробили колесо, то і не мали б можливості розповісти цим людям про Ісуса».

В. Хвалити Бога, бо Він святий

У Псалмі 21(22):4 Давид каже Богові: *«Та Ти Святий»*. І саме тому Його треба хвалити. Бог не помиляється. Бог не може згрішити. У Бога немає жодних злих намірів щодо нас. Ми знаємо, що все погане, що з нами відбувається, стається не з вини Бога. Яка звичайна реакція невіруючої людини? Вона бачить телерепортаж про голодних дітей і каже: «Як це Бог міг таке допустити?» — і покладає вину на Бога. А ні — Бог святий. Ось чому за всіх обставин ми маємо зберігати спокій та хвалити Його.

Г. Ми маємо йти до Бога з подякою

Ми маємо йти до Бога з подякою. Це вимога. У Псалмі 99(100):4 сказано: *«Увійдіть в Його брами з подякуванням, на подвір'я Його з похвалою! Виславляйте Його, Ім'я Його благословляйте»*. Тут сказано входити «в Його брами з подякуванням». Дещо раніше ми згадували, що Бог мешкає серед хвали.

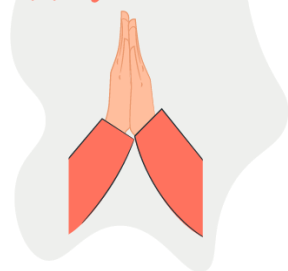
Уявіть собі чудовий дім серед саду. Бог мешкає у цьому домі з хвали, а ми йдемо вулицею, щоб зустрітися з Ним. Як же увійти в Його дім? Тут сказано *входити у брами*, тобто відкривати Його брами *хвалою та подякою*.

Яка наша нормальна реакція, коли ми зустрічаємося і вітаємося одне з одним? Як би ви сприйняли, якби я привітався з вами так: «От паршивий день!» Як би ви почувалися, коли б я звернувся до вас такими словами? Ви не могли б мені відповісти: «І вам добрий день!» — бо думали б собі: «Що то в нього за проблема?» Уявімо, що у мене мерзотний характер. І от, працюєте ви на городі, аж раптом бачите, що підходить Авраам Байбл. І ви швиденько ховаєтеся у хату і кажете: «Мене вдома нема!» Якось я подзвонив у двері до своїх невіруючих знайомих. Підходить до дверей маленьке дівчатко і каже: «А мама казала, що її нема вдома». Такий підхід до іншої людини — це ненормально. Правильний підхід до іншої людини — це виявлення позитивного ставлення, це гарні манери. І Бог очікує, що до Нього ми будемо приходити саме так. Тут сказано: *«Увійдіть в Його брами з подякуванням»*, — а після входу Його треба хвалити за численне добро. Вам доводилося чути, як іноді люди починають молитву десь такими словами: «О Боже, сьогодні такий важкий день! Прошу Тебе мені допомогти. Допоможи мені з цим і з цим, а того чи того прошу зцілити. А у цього й цього така важка проблема, і я не знаю, що й удіяти. Таке жахливе життя». Чули таке? А у Біблії сказано входити *«в Його брами з подякуванням»*.

Д. Ми повинні молитися з подякою — Филип'ян 4:6

Коли я був молодим, я навчився ось чого. Якось я зайшов до християн у дім, ми схиляли коліна навколо столу, і голова сімейства помолився такими словами: «Отче, дякуємо Тобі, що Ти даєш нам користуватися розумом». Мені тоді було двадцять років. Я прожив двадцять років з думкою: «Та звісно, це ж нормально». А тут людина прокидалася і казала: «Я нормальний! Алілуя! Я не божевільний». Яка гарна думка! Здоровий глузд — це Божий дар. Є чимало всього, за що ми можемо дякувати Богові. Ми маємо також славити Його за те, яким Він є: досконалим і святим. Ми повинні молитися *«з подякою»*. У Филип'ян 4:6 сказано: *«Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою»*.

Дякую Боже!

III. Хвала є дорогоцінною

А. Хвала є добром — Псалом 91(92):2–6

«То добре, щоб дякувати Господеві й виспівувати Ймення Твоє, о Всевишній, вранці розповідати про милість Твою, а ночами про правду Твою на десятиструнній й на арфі, на лютні та гуслах, бо потішив мене Ти, о Господи, вчинком Своїм, про діла Твоїх рук я співаю! Які то величні діла Твої, Господи, дуже глибокі думки Твої» (Псалом 91(92):2–6).

Ми знаємо про багатьох біблійних персонажів. Знаємо про Ісуса Навина, про Ісака, про Єзекію, про Петра. Усі вони щось робили, але що ми читаємо про Ісуса? Він творив **добро**. Особливою рисою Ісуса було те, що Він від самого ранку аж до пізнього вечора постійно допомагав людям. Він **чинив**

добро. А чи бажаєте ви бути схожим на Ісуса? Ось тут сказано: *«То добре, щоб дякувати Господеві»* (Псалом 91(92):2). Тому скиньте свою маску невдоволення і почніть чинити добро. Цього треба спочатку трохи повчитися, але невдовзі це стане вашою другою природою.

Кілька днів тому прийшла до мене одна людина і розповіла про велику проблему. Не встигла оповідь дійти ще й до половини, а я почав відчувати, як моє тіло починає наповнюватися хвалою. І я подумав: «Алілуя! Це ж не проблема. Це напад сатани». Ось у чому полягала вся відмінність. Це була не проблема. Це була атака сатани — винних тут не було. Ніхто не зробив нічого жахливого. «Дякую Тобі, Боже. Це лише напад сатани, і ми можемо щось із цим зробити».

Б. Хвала є самою метою нашого існування

У цьому полягає мета нашого існування. У 1 Петра 2:9 сказано: *«Але ви вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого, колись ненарод, а тепер народ Божий, колись непомилені, а тепер ви помилені!»*

Хіба ви звичайні люди? **Ні!!** Ви вибрані з-поміж інших, ви царське священство! Ви маєте родинний зв'язок з королевою Англії! Ви царського роду. Ви святий народ. Слово «святий» означає те, що ви відокремлені для бездоганності. Ви народ, який належить Богові. Відповідно до цього вірша, кожен з нас має чотири особливості. Чому ми особливі? Що нам слід робити з таким станом, як його застосовувати? Спокійно спати вночі? Гратися з дітьми? Але в цьому вірші сказано про інше. Тут сказано: *«щоб звіщали чесноти»* Бога, тобто ви маєте щось робити. *«...Щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого»* (1 Петра 2:9).

Знаєте, в чому трагедія єврейського народу? Вони знають, що є вибраним народом, і тому багато хто з них каже: «Я людина з Божого вибраного народу», — але при цьому живуть, неначе диявол. Вони не розуміють, що їхня вибраність передбачає виконання особливого завдання для Бога. Первісним задумом Бога було зробити весь єврейський народ народом благовісників, який розповів би цілому світу про Ісуса Христа. Але врешті-решт Бог вибрав лише дванадцятьох, які хотіли цим займатися. Коли Бог шукав інших людей, вони тікали на кораблі в Таршіш. Дивіться, щоб такого не сталося з вами. Бог мав бажання, щоб ізраїльтяни за два роки перейшли від Єгипту до Святої землі, збудувавши за цей час ще й скинію. А народ нарікав. Замість двох років вони провели у пустині сорок, ледь не ціле життя, і чимало там померло. Такий самий привілей Бог дав і вам. Він дав вам такі самі можливості, як і їм. Він дав вам ті самі причини та пояснення.

Як же цінно хвалити Бога! Як же цінно бути Його вибраним народом. Я не можу зрозуміти всього, що Ісус зробив у моєму житті. Але я знаю, що мій молодший брат не любить Ісуса. Старший мій брат Ісуса теж не любить. А я є одним з Божого вибраного народу. Алілуя! Я належу до Його царського священства. Я частина Його святого народу. Можливо, виглядає так, що я грішник. Можливо, виглядає так, що я багато помиляюся. Але я обмитий кров'ю Агнця. Я належу Богові!

Запам'ятайте ці чудові чотири причини, чому ми маємо хвалити Бога.

В. Рясно родити

Справжнє учнівство видно з того, чи рясно родить людина. В Івана 15:8 Ісус сказав: *«Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите»* (Івана 15:8).

Рясно родити може означати набувати новонавернених — ви відведете багатьох людей від гріха до праведності. У Посланні до Євреїв ми читаємо про плід уст, яким є хвала. Вуста можуть працювати будь-якої миті кожен день. Яків сказав: *«Із тих самих уст виходить благословення й прокляття. Не повинно, брати мої, щоб так це було!»* (Якова 3:10). Бог дав вам уста, щоб ви завжди мали нагоду хвалити.

Г. Хвала — живий доказ життя, наповненого Духом

В Ефесян 5:18–20 сказано: *«І не впливайтесь вином, в якому розпуста, але краще наповнюйтесь Духом, розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа, дякуючи завжди за все Богові й Отцеві в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа».*

Брати, я хочу сказати, що я не харизматик. Але якщо ми можемо чогось від харизматиків навчитися, то варто навчитися від них розмовляти *«поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними»*. Вони співають і грають. Це характерна особливість їхнього життя, і в цьому немає нічого хибного.

У Колосян 2:6–7 сказано: *«Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть, будучи вкорінені й збудовані на Ньому, та зміцнені в вірі, як вас навчено, збагачуючись у ній з подякою»*. Тут дуже цікаві слова: **«збагачуючись з подякою»**. Зауважте слово «збагачуючись», тобто тут ідеться про те, щоб здобувати не лише стільки, щоб було досить, а мати ще й понад міру. Коли щось понад міру, тоді воно може й виглядати не дуже принадно. Коли води у вазі з квітами понад міру, тоді робиться безлад. Коли щось готується і починає понад міру кипіти, на плиті робиться безлад. Вас має хвилювати не безлад. Вас має хвилювати те, щоб вдячності у вас було понад міру. Ваше життя має бути таким, що щоразу, коли б я не згадав про вас у розмові з іншими людьми, мені починали б розповідати про вашу вдячність. Такі люди є. Щойно їх зустрічаєш, а в них уже є добре, приємне слово, вони можуть розповісти щось гарне, від чого стає затишно. А Бог хоче, щоб ми усі були такими людьми.

IV. Хвала має силу

Назвімо кілька результатів хвали.

А. Удоволення добром

«Людина насичується добром з плоду уст» (Приповісті 12:14). Тут ми говоримо про плід наших уст. Такий плід приносить насичення. Ви помічали, які виникають приємні почуття після того, як сказати комусь щось приємне? Але коли підійти до людини, посваритися на неї: *«Навіщо це Ви так зробили?»* — а потім відійти, тоді які почуття? Гірші, ніж до такої розмови! Але коли ми розповідаємо іншим людям щось славетне, коли ділимося з ними Божою красою, тоді щось відбувається і з нами теж.

Наведу приклад. Ісус щойно допоміг жінці біля колодязя покаятися у своїх гріхах, і тут Його учні приносять Йому хліб. Ісус не відказав їм грубо: *«Нащо це ви принесли?»* Не сказав Він їм: *«Дякую, тільки ви трохи спізнилися!»* Що їм сказав Ісус? Він відказав їм: *«Я маю поживу на їдження, якої не знаєте ви»*. (Івана 4:32). Він грічно постарався дати їм зрозуміти, що наразі не потребує їхньої допомоги.

Б. Хвала творить чудеса

У 2 Хронік розповідається про те, що мало статися справжнє лихо. Кілька військ зібралися разом для нападу на єврейський народ. Цар був наляканий, але він знав, що потрібно робити. Він упевнено помолився до Бога. А потім Бог до нього промовив через пророка: *«Не вам воювати в цьому, поставтеся й станьте, і побачите, що Господнє спасіння з вами... Не бійтеся й не жахайтеся... а Господь буде з вами!»* (2 Хронік 20:17). І ось що вони вирішили зробити: цар Йосафат *«поставив співаків для Господа, і вони хвалили величність святости, коли вийшли перед озброєними, і говорили: Дякуйте Господу, бо навіки Його милосердя! А того часу, коли зачали вони співати та хвалити, дав Господь засідку на... [них], що прийшли були проти Юди, і були вони побиті»* (2 Хронік 20:21–22).

Оце вияв хоробрості! Оце дія хвали! Коли Божий пророк сказав їм, щоб вони не хвилювалися за битву, тому що це Божа битва, і що прибулі війська будуть розбиті та не завдадуть євреям ніякої шкоди, вони повірили та почали прославляти Бога ще навіть до того, як отримали обіцяне. Вони вийшли під звуки сурм та під гучний спів: *«Алілуя!»* Що вони казали? *«Хочете стріляти — то ось ми тут. Серце в нас ось тут. Пускайте в нас свої стріли!»* Ви знаєте такі війська, які кажуть: *«Ось ми тут. Сюди стріляйте!»*? Коли євреї дивилися вдалечинь, то бачили ворожі армії, які били одна одну, і потім протягом трьох днів вони збирали прикраси, золото та бойові обладунки ворога. Це була величезна перемога!

Зауважте, що ця перемога була виключно дією віри. Бог сказав: *«Я вас визволю»*. У них було два варіанти: *«Ой, а як воно все має бути? Ну гаразд, подивімося, як це Бог має здійснити»*. Або вони могли сказати: *«Добре, Бог обіцяв, що Він дійсно це зробить»*. Цар Йосафат сказав до народу: *«Віруйте в Господа, вашого Бога, і будете запевнені»* (2 Хронік 20:20).

Згадайте Єрихон. Що зробили євреї для того, щоб заволодіти ним? Вони сурмили у сурми, вони раділи, вони ходили навколо міста шість днів. І казали лише одне: «Боже, як чудово! Ти даси це місто нам!»

Єрихон був тим досвідом, на який ізраїльтяни могли озирнутися і через який могли б сказати: «Бог учинив таке раніше, а значить, що й зараз може». Хвала творить чудеса.

В. Хвала дає можливість приймати обітниці

В Ісаї 53 сказано, що *«Його... ранами нас уздоровлено!»* (Ісаї 53:5). Я думаю, що тут ідеться про духовне зцілення від гріха, але ці слова можна застосувати і до фізичного зцілення. У них не міститься нічого, що вказувало б на те, що вони не стосуються фізичного зцілення.

У Діях 16:31 сказано: *«Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім»*. Бог дав нам цю обітницю, і ми її маємо прийняти, використовувати, чекати її здійснення.

Наведу приклад. Коли я був пастором, до нас до церкви приходила одна жінка, яка щотижня благала мене: «Будь ласка, помоліться за мого чоловіка. Він п'яниця». І от я якось пішов їх провідати. Я подивився, як вони живуть одне з одним. От вона християнка, а він — п'яниця. Якби вона була моєю дружиною, я теж був би п'яницею.

У 2 Тимофія 1:7 сказано, що Бог бажає розвіяти наш страх: *«Бо не дав нам Бог духа страху, але сили, і любови...»* Зауважте також, що сказано у вірші 6: *«З цієї причини я нагадую тобі, що ти розгрівав Божого дара, який у тобі через покладання рук моїх»*. Є ще багато, багато інших обітниць, які ви можете прийняти та почати ними жити завдяки хвалі.

Г. Хвала — це секрет для збільшення благословень

Псалом 66(67):4–8: *«Хай Тебе вихваляють народи, о Боже, хай славлять Тебе всі народи! Нехай веселяться й співають племена, бо Ти правдою судиш народи й племена ведеш на землі! Хай Тебе вихваляють народи, о Боже, хай славлять Тебе всі народи! Земля врожай свій дала, Бог поблагословив нас, наш Бог! Нехай благословляє нас Бог, і всі кінці землі хай бояться Його!»*

Як ми бачимо, коли Божий народ хвалить Його, тоді починає відбуватися щось чудове: *«Земля врожай свій дала»*. Чому іноді буває так, що земля не дає врожаю? Можливо, тому, що люди не прославляють Бога? Тут є обітниця: *«Земля врожай свій дала, Бог поблагословив нас, наш Бог! Нехай благословляє нас Бог, і всі кінці землі хай бояться Його!»* (Псалом 66(67):6–7). Бачимо, що відбудеться три моменти.

- 1) Бог благословить урожаєм.
- 2) Бог благословить нас.
- 3) Кінці землі почують і повірять.

Д. Хвала налаштовує нас на гармонію з небом

Ми зараз зазирнемо до Книги Об'явлення, щоб побачити, що ж люди будуть робити на небі. Сьомий розділ цієї книги є дуже цікавий, він містить пісню. У Книзі Об'явлення 7:10 ми читаємо: *«І взивали вони гучним голосом, кажучи: Спасіння нашому Богові, що сидить на престолі, і Агнцеві!»* А у вірші 12 читаємо, як вони кажуть: *«Амінь! Благословення, і слава, і мудрість, і хвала, і честь, і сила, і міць нашому Богу на вічні віки!»* Ось що будуть робити на небі. Якщо ви потрапите на небо, то ви будете робити це ж саме. Для декого з вас це виявиться величезною переміною!!! Декотрі з вас до цього поки ще зовсім не готові. Ви ходите скрізь з витягнутим обличчям, і думка у вас завжди лиш одна: «Ай-ай-ай, ай-ай-ай». Ви ще зовсім, зовсім не готові до неба.

Подивімося на другу частину вірша Об'явлення 19:6: *«Алілуя, бо запанував Господь, наш Бог Вседержитель! Радіймо та тішмося, і даймо славу Йому, бо весілля Агнця настало, і жона Його себе приготувала!»*

Серед вас є ті, які ні разу в житті духовно не плескали в долоні для Ісуса. Ніколи не казали: «Алілуя! Слава Ісусові!» Але якщо ви хочете мати місце на небі, то варто змінити свій спосіб життя. У хвалі схований динаміт.

Підсумок

Ви маєте поставити собі одне запитання:

«Чи сказав я сьогодні щось добре про Ісуса Христа?»

Чи сказали ви сьогодні щось добре про Ісуса? На конференції це легко робиться. Але у себе на роботі, в кабінеті, на заводі, на зупинці, коли ви чекаєте автобуса, а на вулиці -15° і сніг, і ви вже не чуєте від холоду пальців на ногах, ось тоді дуже важливо відповісти на це питання. «Чи сказав я комусь сьогодні щось добре про Ісуса Христа?» Псалом 33(34):4: *«Зо мною звеличуйте Господа, і підносьте Ім'я Його разом!»*

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Ведіть щоденник хвали щонайменше сім днів підряд. Відводьте по кілька хвилин упродовж дня (а якщо немає можливості, то 10–15 хвилин укінці дня), щоб записати **все** те, за що ви можете хвалити Бога в цей день.

